prof. dr hab. Ryszard Kornijów
Zakład Oceanografii Rybackiej i Ekologii Morza
Morski Instytut Rybacki - Państwowy Instytut Badawczy

Sz. P.
prof. dr hab. Nina Smolińska
Przewodnicząca Rady Naukowej Dyscypliny nauki biologiczne
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

W załączeniu przedkładam rozprawę doktorską Pana magistra Krzysztofa Pawlikowskiego pt. „Zoobentos różnych siedlisk Zalewu Wiślanego" z prośbą o jej dopuszczenie do dalszych etapów postępowania w przewodzie doktorskim i wyznaczenie recenzentów rozprawy.

Rozprawa składa się z cyklu czterech prac opublikowanych w latach 2019 – 2022 w renomowanych czasopismach z listy *JCR: Oceanologia* i *Aquatic Sciences*. Praca dotyczy słabo poznanych aspektów ekologii makrozoobentosu lagun i czynników wpływających na rozmieszczenie, skład i zróżnicowanie gatunkowe oraz parametry ilościowe zespołu (zagęszczenie, biomasa). Materiał do rozprawy został pobrany w latach 2010-2014 właściwymi metodami, w części o autorskim charakterze, a następnie przeanalizowany odpowiednio dobranymi testami statystycznymi. W rozprawie uwzględnione zostały dwa podstawowe typy siedlisk: śródzalewie i litoral ze strefą roślinności wynurzonej i zanurzonej. Postawione zostały trzy cele poznawcze:

1. W jaki sposób stopień zróżnicowania siedlisk wpływa na jakościowy i ilościowy skład zoobentosu?
2. Jaki jest wpływ roślinności na warunki siedliskowe i pokarmowe zoobentosu w strefie litoralu?
3. Jak zmieniają się parametry jakościowe i ilościowe fauny dennej w profilu pionowym osadów dennych w strefach litoralu i śródzalewia?

Moim zdaniem wszystkie zamierzenia badawcze zostały w pełni zrealizowane. W rozprawie został przeanalizowany wpływ stopnia zróżnicowania siedliskowego w strefie śródzalewia i w litoralu (strefy helofitów i elodeidów) na odmiennie kształtujące się w tych strefach bogactwo gatunkowe i zagęszczenie zoobentosu. Ważnym elementem modyfikującym warunki siedliskowe, a także wpływającym bezpośrednio i pośrednio na faunę, okazały się makrofity - ich biomasa, rozmieszczenie, a także fenologia rozwoju.

W rozprawie porównano też rozmieszczenie pionowe bentosu w osadach dennych w poszczególnych typach siedlisk. Za szczególnie cenne uważam poznanie rozmieszczenia pionowego fauny wśród roślinności wynurzonej. Aspekt ten był dotychczas bardzo słabo poznany. Z kolei ważnym osiągnięciem badań przeprowadzonych w śródzalewiu było prześledzenie relacji oraz dokonanie syntezy dotyczącej wzajemnych oddziaływań pomiędzy detrytusożernymi Tubificinae i larwami ochotek z rodzaju *Chironomus*. Dotychczas prowadzone prace zwykle koncentrowały się tylko na jednej wybranej grupie bentosu i pełnionej przez nią roli w środowisku.

Wg Web of Science Core Collection prace wchodzące w skład rozprawy doktorskiej, pomimo opublikowania w ostatnich paru latach, były już cytowane 12 razy https://www.webofscience.com/wos/woscc/summary/614fc6aa-4c9b-46a5-b62f-808fcd100d5f-7f5ebc4e/relevance/1 - data dostępu: 5.04.2023).

Podsumowując, rozprawa doktorska mgr Krzysztofa Pawlikowskiego wnosi ważne informacje do wiedzy hydrobiologicznej w zakresie warunków siedliskowych i ekologii zoobentosu lagun przymorskich. Praca została wykonana w Zakładzie Oceanografii Rybackiej i Ekologii Morza Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego w Gdyni i w mojej opinii spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim.

Gdynia 5.04.2023